

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/18/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6221010172
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6221010172.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Petra Kvieta, v trestnej veci obžalovaného L. N., stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zák., s poukazom na ust. § 138 písm. a/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 31. 03. 2022, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 3T/61/2021 zo dňa 17. 01. 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/ ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 3T/61/2021 zo dňa 17.01.2022 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

o d s u d z u j e

obžalovaného L. N., nar. XX.XX.XXXX,

podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., s poukazom na § 37 písm. m/ , § 38 ods. 2, 4 a § 39 ods. 1, 3 písm. e/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Ostatné výroky napadnutého rozsudku zostávajú týmto nedotknuté.

o d ō v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 3T/61/2021 zo dňa 17. 01. 2022 bol obž. L. N. uznaný za vinného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zák., s poukazom na ust. § 138 písm. a/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

že dňa 16.06.2021 v čase okolo 18.00 h v byte na ul. P. O. W. č. XXX/X vo F. B. pod vplyvom alkoholu vyvolal hádku s družkou C. W., dôvodom ktorej bola jeho žiarlivosť, pričom ju obviňoval z nevery, ktoré obvinenia menovaná popierala, apo tom, čo sa z kuchyne presunula do obývacej miestnosti, kde sa nachádzali aj ich dve maloleté deti, ju nasledoval do obývacej izby, pristúpil pred ňu, pričom v ruke držal kuchynský nôž s dĺžkou čepele 15,5 cm a opakovane jej vyčítal, že má frajera a jedenkrát jej s nožom v ruke naznačil, že ju pichne do oblasti brucha tak, že sa s hrotom noža k jej telu priblížil na 2 až 5 cm, čo keď uvidela ich staršia dcéra mal. C. N., nar. XX.XX.XXXX, tak v obave o život jej matky prosila otca, aby nôž pustil, pričom keď sa mu snažila z ruky nôž vybrať, porezala sa na jeho čepeli. Následne na to

sa vrátil do kuchyne, kde nôž odložil, po čom C. W., spolu s maloletými dcérami z bytu odišla ku susede, ktoré konanie bolo objektívne spôsobilé vyvolať obavu, že svoje vyhrážky môže naplniť.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 1 písm. a) Tr. zák. ho pre výkon trestu zaradil do ústavu s minimálnym stupňom strázenia a podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. obžalovanému uložil aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu uložil trest prepadnutia veci - kuchynského noža s čiernou rukoväťou o dĺžke čepele 15,5 cm.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tak, že po vykonanom dokazovaní v zmysle § 2 ods. 10 a ods. 12 Tr. por. došiel k jednoznačnému záveru, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako bolo uvedené v obžalobe. Podľa názoru prvostupňového súdu obžalovaný nebol usvedčovaný priamym svedectvom poškodeného a svedkov, pretože poškodená (pravdepodobne z existenčných dôvodov) menila výpovede a svedkovia priamo pri čine neboli, avšak obžalovaný bol usvedčovaný súhrnom svedeckých výpovedí, ktoré tvorili reťaz vzájomne do seba zapadajúcich dôkazov. Poškodená v prípravnom konaní v deň po skutku uviedla, že sa obžalovaného nebojí, rovnako tak vypovedala aj na pojednávaní. Pre priznanie viny je však podstatné, či mala strach v čase spáchania skutku a zo správania poškodenej súd nadobudol presvedčenie, že strach a obavu mala. Na pojednávaní síce uviedla, že obžalovaný držal nôž vo vzdialenosti niekoľko metrov, ale pred políciou uviedla, že to bolo dva až päť centimetrov, pričom uviedla, že jej nožom mieril do brucha a priložil ho na krk a do lona. Zároveň mal súd za preukázané, že konanie obžalovaného bolo motivované žiarlivosťou a umocnené požitím alkoholu. Okresný súd za kľúčové dôkazy považoval svedectvo zasahujúcich policajtov. Svedkyňa W. uviedla, že deti boli vyplašené, mladšia dcéra ju držala za nohu a prosila, aby otca zobrali. Z reakcií detí a poškodenej svedkyňa nadobudla pocit, že majú skutočne z otca strach. Svedok F. uviedol, že poškodená na neho pôsobila vyplašene, ale ešte viac ho presvedčila reakcia mladšej dcéry, ktorá kolegyňu chytila za nohu a prosila, aby otca zobrali, lebo sa bojí. Obaja zhodne uviedli, že poškodená povedala, že sa jej vyhrážal. Z reakcie obžalovaného počas telefonického rozhovoru v budove polície, keď vyhrážky počuli samotní policajti a obžalovaní sa nekontroloval ani pred nimi, je zrejmé, že k vyhrážkam došlo aj počas skutku. Obaja policajti zhodne uviedli, ako im poškodená spontánne popísala spáchanie skutku. Vzhľadom k tomu, že poškodená vierohodným spôsobom nevysvetlila, prečo pred zasahujúcimi policajtami takto vypovedala, pokiaľ by to nebola pravda, mal súd za jednoznačne preukázané, že poškodená v čase spáchania a bezprostredne po ňom mala z obžalovaného strach.

Z týchto dôvodov mal súd za preukázané, že obžalovaný sa dopustil trestného činu proti chránenej osobe - družke. Súd sa nestotožnil s tvrdením obžalovaného, že sa nožom nevyhrážal. Poukázal na to, že obžalovaný sa nožom priblížil na krátku vzdialenosť k poškodenej a naznačil bodnutie. Súd mal za to, že na naplnenie skutkovej podstaty nebezpečného vyhrážania so zbraňou by však bolo postačujúce aj samotné držanie noža, spojené s vyhrážkami alebo hádkou, pričom aj takáto situácia by bola schopná spôsobiť dôvodnú obavu o život a zdravie, preto považoval za preukázané, že obžalovaný sa skutku dopustil závažnejším spôsobom konania so zbraňou.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil zásadami ukladania trestov podľa § 34 Tr. zák. Súd obžalovanému nepriznal žiadnu poľahčujúcu okolnosť a naopak vzhliadol jednu priťažujúcu okolnosť a to, že už bol odsúdený podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., pričom základná trestná sadzba podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. bola v rozmedzí 6 mesiacov až 3 roky. Pri prevahe priťažujúcich okolností v súlade s § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. došlo k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby a teda do úvahy prichádzalo uloženie trestu v rozmedzí od 16 mesiacov do 3 rokov. Súd zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný sa v minulosti dopustil dvoch trestných činov násilnej povahy a navyše skutku sa dopustil v čase podmieneného odkladu len štyri mesiace po právoplatnosti predchádzajúceho odsúdenia mu uložil trest vo výmere 16 mesiacov, so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom strázenia. Nakoľko znalec v znaleckom posudku č. 73/2021 konštatoval, že u obžalovaného zistil návykový alkoholizmus, teda závislosť od alkoholu v pravom zmysle slova a navrhol mu uložiť ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. V súlade s týmto návrhom mu ho uložil. Zároveň nariadil aj prepadnutie veci, pretože mal za preukázané, že vec bola použitá na spáchanie trestného činu a vec patrila obžalovanému.

Proti tomuto rozsudku priamo do zápisnice z hlavného pojednávania podal odvolanie obžalovaný a to čo do viny a trestu, ktoré prostredníctvom svojho obhajcu v písomných dôvodoch doplnil tým, že je pravdou, že bol v minulosti odsúdený za obdobné konanie, avšak potom, ako sa vrátil z výkonu trestu odňatia slobody, došlo k obnoveniu jeho spolužitia s poškodenou. Došlo však k nezhodám na základe toho, že ju podozrieval z nevery, pričom tieto skutočnosti mu oznamovali o správaní sa poškodenej iní ľudia a aj mal vidieť na vlastné oči neadekvátne správanie sa svojej družke na verejnosti. Uviedol, že v súčasnej dobe udržiava kontakt so svojou družkou, pričom v podstate tým, že je vo väzbe, trpí celá rodina, ktorá má ekonomické problémy, pričom sú problémy so správaním sa staršej dcéry v škole. Táto situácia je v neprospech maloletých detí, ako aj ekonomickej situácie rodiny. Ďalej poukázal na skutočnosť, že z jeho strany nedošlo ku konkretizovaniu vyhrážok a to formou hrozby usmrtenia alebo ublíženia na zdraví. Ak poškodená sama bezprostredne po skutku na polícii prehlásila, že sa jej druh nevyhrážal zabitím, ani inou ujmu a nemala obavu o svoj život, čo aj v neskorších výpovediach, zrejme pod vplyvom orgánov činných v trestnom konaní, modifikovala, neustále menila svoje výpovede a teda jej výpoveď v neskorších obdobiach nemôže byť považovaná za objektívnu a vierohodnú. Túto svoju výpoveď potvrdila aj pred súdom dňa 15.11.2021, kde poškodená sama uviedla, že z obžalovaného nemá strach, súhlasí, aby sa vrátil do spoločnej domácnosti, pričom aj staršia dcéra poškodenej vyčítala, že ho dala zavrieť a uviedla, že keby sa dal vrátiť čas, tak by už neoznamovala jeho konanie policajtom.

Na základe odvolania obžalovaného krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu, ktorý mu predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po postupe citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného vo vzťahu k uloženému trestu je dôvodné.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

S poukazom na hore uvedené zásady ukladania trestov, krajský súd zameral svoju pozornosť pri rozhodovaní o odvolaní obžalovaného na primeranosť uloženého trestu, že na verejnom zasadnutí obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu zotrval na dôvodoch podaného odvolania, pričom uviedol, že jeho vzťahy s družkou sú na dobrej úrovni, v súčasnej dobe je už 10 mesiacov vo väzbe, pričom sa jeho rodina dostala do nepriaznivej situácie. Mesto Veľký Krtíš podalo návrh na vypratanie nájomného bytu, nakoľko družka nedokázala platiť služby za byt a zároveň prebieha konanie na zverenej detí do náhradnej starostlivosti zo strany starej mamy družky, pričom z týchto dôvodov nepodmienečný trest stráca v jeho prípade zmysel tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Zároveň družka prítomná na verejnom zasadnutí prostredníctvom advokáta prehlásila, že sa obžalovaného nebojí a že by bola rada, keby mohla ďalej so svojim druhom žiť v usporiadanom vzťahu.

V súvislosti so záverom prvostupňového súdu o uznaní viny, rovnako ako prvostupňový súd, i Krajský súd v Banskej Bystrici konštatuje, že v danej veci prvostupňový súd v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. veľmi podrobne v odôvodnení svojho rozhodnutia rozviedol, ktoré skutočnosti mal za dokázané, o aké dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a to najmä v ich vzájomnej súvislosti. Z odôvodnenia rozsudku prvostupňového súdu je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, akými úvahami sa pri uznaní viny spravoval. S uvedenými závermi prvostupňového súdu tak, ako sú uvedené v odôvodnení rozsudku v otázke uznania viny, sa krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Podľa názoru Krajského súdu v Banskej Bystrici bola obhajoba obžalovaného v plnom rozsahu vyvrátená jednak výpoveďami poškodenej z prípravného konania, ako aj svedkyňou Bc. D. W. a svedkom L. F., ktorí jednoznačne potvrdili skutočnosť, že zo strany poškodenej bolo zjavné, že sa bojí obžalovaného a že sa ho tak isto boja aj jej deti. Z reakcií detí a poškodenej nadobudli pocit, že skutočne majú z

otca strach. Zároveň má za to, že zo znaleckého posudku je u obžalovaného jasne zistená abnormná štruktúra osobnosti a to hlavne rysy nezdržanlivosti, impulzivity a disociality. Zároveň je jednoznačné, že konanie obžalovaného bolo motivované žiarlivosťou a umocnené požitím alkoholu. Z týchto dôvodov neuznal odvoláciu námietku obhajoby smerujúcu k nepreukázaniu konkretizovanej hrozby usmrtenia, ublíženia na zdraví, ktorá musí byť myslená vážne alebo tak prednesená. Krajský súd konštatuje, že v predmetnej veci je nepochybné, že poškodená mala z konania obžalovaného dôvodnú obavu a teda je nepochybné, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania.

V súvislosti s druhom a výmerou trestu prvostupňový súd správne ustálil poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, správne podľa názoru krajského súdu uložil i trest na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, avšak podľa názoru krajského súdu nezohľadnil správne všetky okolnosti týkajúce sa spáchaného trestného činu, ako aj jeho následku. Krajský súd poukazuje na skutočnosť, že poškodená svoju pôvodnú výpoveď z prípravného konania už v rámci prípravného konania menila a zároveň je zrejmé, že má záujem svoju výpoveď pozmeniť tak, aby bolo zrejmé, že v predmetnom konaní nemá obavu o budúce spolužitie so svojím druhom. Teda aj keď je nepochybné naplnenie skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania vo vzťahu k spôsobu spáchania skutku, jeho následku a to aj vo vzťahu s poškodenou, sa uložený trest javí ako neprímerane prísny.

Vzhľadom k týmto skutočnostiam krajský súd dospel k záveru, že v danom prípade prichádza do úvahy aplikácia § 39 Tr. zák. a preto uložil obžalovanému trest pod spodnou hranicou trestnej sadzby tak, že zrušil rozsudkom rozhodnutie prvostupňového súdu vo výroku o treste a rozhodujúc sám potom obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov s tým, že obžalovaný trest vykoná v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Predmetný rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.